

آمریکا و لانه گذاری داعش در افغانستان

تلفات سنگین حمله تروریستی به امن‌ترین منطقه بشدت حفاظت شده کابل ۳۵۰ قربانی گرفته که حداقل ۱۰۵ تن از آنها کشته شده‌اند.

به گزارش آران نیوز: تلفات سنگین حمله تروریستی به امن‌ترین منطقه بشدت حفاظت شده کابل 350 قربانی گرفته که حداقل 105 تن از آنها کشته شده‌اند. شمار تلفات هر لحظه افزایش می‌یابد و حال برخی از مجروحین هم وخیم گزارش شده و بیم آن می‌رود که برخی از آنها نیز نتوانند زنده بمانند.

تلفات سنگین از یک طرف و تکرار مداوم این قبیل جنایات از سوی دیگر، دولت، نیروهای امنیتی و پلیس افغانستان را در شوک بزرگی فرو برده است. انعکاس چنین حوادثی نزد افکار عمومی مردم افغانستان به نشانه ناتوانی، عدم کارآئی و عدم اشراف آنها در اداره امور جاری کشور تلقی شده و نگرانی‌های زیادی را در میان مردم دامن زده است. این همان هدف مشترکی است که آمریکا و تروریست‌ها دنبال می‌کنند و درصدد هستند به هر طریق ممکن و به هر قیمتی با استمرار جنایات وحشیانه تروریستی، اهداف خاص خود را محقق سازند.

آمریکا خواستار ادامه حضور نظامی در افغانستان است و در تمامی دیدارهای رسمی به طرف‌های افغانی گوشزد کرده است که آنها هنوز هم توانمندی‌ها و قابلیت‌های لازم و مورد انتظار برای اداره مستقل افغانستان را ندارند و لازم است نظامیان آمریکائی در این کشور همچنان حضور فعال و مستمری داشته باشند.

پیش از انعقاد قرارداد امنیتی میان آمریکا و دولت افغانستان هم شاهد فجایع تروریستی پرتلفاتی بودیم. در واقع واشنگتن هر زمان به جنایتی برای توجیه ضرورت ادامه حضور نظامیان آمریکائی در افغانستان را داشت، ناگهان تروریست‌ها و به ویژه طالبان با جنایات خود به یاری آمریکا می‌شتافتند و بهانه‌های لازم برای ادامه حضور نظامی آمریکا در افغانستان را به دست مقامات واشنگتن می‌دادند. اگرچه حامد کرزای رئیس‌جمهور سابق چنین فجایعی را به چشم خود می‌دید ولی حاضر نشد توافق امنیتی با آمریکا را امضا کند و آنرا «یکطرفه» و «فقط به سود آمریکا» می‌دانست. آمریکا به کمک دست‌های نه چندان پنهان خود، صحنه انفجاری تروریستی را دقیقاً در زیر تریبون رئیس‌جمهور وقت به اجرا گذاشت که هدفش اعلام خطر به دولتمردان کابل بود تا به آنها ثابت کند که حتی درون حلقه‌های بسته و به شدت محافظت شده امنیتی هم امنیت ندارند و به کمک آمریکا نیازمندند. حامد کرزای باز هم حاضر به تمکین به این فشارهای آشکار و نهان آمریکا نشد و قرارداد امنیتی با آمریکا بلافاصله توسط «اشرف غنی» رئیس‌جمهور فعلی به امضا رسید.

باید پرسید توافق امنیتی آمریکا با افغانستان چه دستاوردی داشته و چه خطری یا تهدیدی را مرتفع یا حداقل مهار کرده است؟ با مروری بر فهرست حوادث تروریستی که پس از امضای توافق امنیتی آمریکا با افغانستان رخ داده، بهتر می‌توان دریافت که ثمره چنان توافقی درحد صفر بوده است، چرا که از ابتدا هم هدف آمریکا از امضای آن تامین امنیت و ایجاد ثبات و آرامش برای افغانستان نبوده و صرفاً برای ادامه حضور نظامی، البته با دستی بازتر و با اختیارات و تسهیلات بیشتر، چنان توافق یکجانبه‌ای به امضا رسیده و عملیاتی شده است. اینها تأثیرات معکوس توافق امنیتی آمریکا با افغانستان است که روز به روز آثار و تبعات شوم آن آشکارتر می‌شود.

صرفنظر از حوادث تروریستی در کوچه و بازار، بسیاری از حملات هدفمند طالبان و داعش، در مناطق و مراکز به شدت حفاظت شده افغانستان و به ویژه در کابل صورت گرفته است. در این زمینه سه نکته کلیدی و قویاً حساس وجود دارد.

نکته نخست به شکست داعش و سایر تروریست‌های تحت حمایت آمریکا در عراق و سوریه باز می‌گردد که باعث شده آمریکا و سایر حامیان تروریسم، عناصر جنایتکار داعش را با پروازهای متعددی به افغانستان و یمن اعزام کرده‌اند و بعضاً از پاکستان به عنوان «سرپل» انتقال تروریست‌ها استفاده کرده‌اند.

نکته دوم به جابجائی تروریست‌ها و تجهیزات و ادوات انفجاری از طریق شبکه‌های دیپلماتیک و در پوشش دیپلماتیک توسط حامیان تروریسم و انتقال آنها به درون مناطق امن و به شدت حفاظت شده باز می‌گردد که عملاً خارج از کنترل و دسترس شبکه‌های اطلاعاتی امنیتی و پلیس افغانستان است ولی نهایتاً کارآئی، توانمندی و قابلیت‌های عملیاتی آنها را قویاً به زیر سوال می‌برد.

نکته سوم به نفوذ تدریجی تروریست‌ها به درون ساختار اطلاعاتی امنیتی و به ویژه بخش حفاظتی افغانستان باز می‌گردد که در پرتو القاءات آمریکا صورت گرفته که طالبان را به «طالبان خوب» و «طالبان بد»! تقسیم می‌کند و برای جذب عناصر طالبان خوب، دولت افغانستان را تحت فشار قرار داده است. اصل تقسیم تروریست‌ها به دو دسته «تروریست‌های خوب» و «تروریست‌های بد»، از ابداعات و اختراعات آمریکا در توجیه حمایت آشکار و نهان آمریکا و متحدینش از تروریست‌ها محسوب می‌شود که مشخصاً در سوریه و عراق به اجرا درآمد ولی عملاً به جز رسوائی و ناکامی هیچ بهره‌ای برای آمریکا نداشت. اکنون واشنگتن همان بازی‌های رسوا را در افغانستان هم به اجرا گذاشته و امیدوار است با کسب تجربه‌های ناکام گذشته بتواند «تروریست‌های خوب» را درون ساختار قدرت و به ویژه در بخش امنیتی اطلاعاتی و حفاظتی جایگزین و برای آنها «لانه گذاری» کند. چندان بعید نیست که انتقال، جاسازی، تامین و حتی کاربرد تجهیزات پیشرفته تروریستی توسط همین

تروریست‌های خوب و مورد حمایت آمریکا به درون حلقه‌های امنیتی و مناطق به شدت حفاظت شده کابل منتقل و مورد استفاده قرار گرفته باشد.

با آنکه واشنگتن همواره ترجیح داده که با چراغ خاموش و با سکوت معنی‌داری نسبت به این مسائل، صرفاً تماشایی باقی بماند ولی شواهد و قرائن موجود به قدری رسا و روشن است که حتی انکار منابع رسمی اطلاعاتی امنیتی و سیاسی آمریکا هم بی‌تاثیر خواهد بود. آمریکا نه تنها فعلاً قصد خروج نظامی از افغانستان را ندارد بلکه اصرار دارد که حضور نظامی خود را هم تقویت کند، این بدان معنی است که به جنایت و شرارت روزمره تروریست‌ها نیاز دارد و در پرتو توافقات امنیتی جدید، همواره طالبان و سایر تروریست‌ها را تحریک به جنایت می‌کند و به حمایت از آنها ادامه خواهد داد.